

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: **SKI Bílá – Služby, s. r. o.**, IČO: 268 74 440
sídlem Bílá 173, 739 15 Bílá
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Ivanem Barabášem
sídlem Poděbradova 2738/16, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 00 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2020, č. j.: MZP/2020/580/698

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2020, č. j.: MZP/2020/580/698, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) a odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), k žalobkynině odvolání ve výroku částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Ostrava ze dne 27. 5. 2020, č. j.: ČIŽP/49/2020/2234. Prvostupňovým rozhodnutím ve spojení s napadeným rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále jen „vodní zákon“), za což jí byla podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. b) téhož zákona uložena pokuta ve výši 50 000 Kč. Současně jí byla uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „z.o.p.“), a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení. Žalobkyně se měla uvedeného přestupku dopustit tím, že neměřila v průběhu zimní sezóny 2018/2019 při provozu areálu sjezdovky Bílá – Jih (v období od zahájení provozu zasněžování dne 19. 11. 2018 do ukončení provozu zasněžování dne 25. 3. 2019) množství odebrané povrchové vody z vodního toku Bílá Ostravice v k.ú. obce Bílá, z odběrného místa v ř.km 1,35 způsobem dle Vyhlášky Ministerstva zemědělství ze dne 27. 12. 2001 č. 20/2002 Sb., o způsobu a četnosti měření množství vody (dále též „Vyhláška č. 20/2002 Sb.“), jak je uvedeno v § 10 odst. 3 vodního zákona, když konkrétně nezabezpečila, aby byl příslušný průtokoměr buď vybaven funkcí indikace nezaplněného potrubí nebo aby byl příslušný průtokoměr umístěn v potrubní trase tak, aby v něm byla zajištěna trvalá přítomnost měřeného média, aby bylo toto měřidlo trvale provozuschopné, čímž jakožto oprávněná, která má povolení k nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 1, resp. oprávněná, která nakládá s vodami na základě smluvního vztahu se subjekty povolení, porušila povinnost měřit množství vody, se kterou nakládá, stanovenou v ustanovení § 10 odst. 1 vodního zákona, tedy neměřila množství odebraných povrchových vod podle § 10 odst. 1 vodního zákona.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že posouzení naplnění skutkové podstaty přestupku bylo nesprávné; v případě poruchy měřidla nedochází automaticky k porušení vodního zákona, hned po zjištění prvostupňového orgánu začala situaci řešit, průtokoměr vykazoval vady i po opravě, sama ve vztahu k průtokoměru nemůže činit podstatné úpravy bez souhlasu a součinnosti obce Bílá, není v její moci adekvátně rychle reagovat na zjištěné nedostatky, nepostupovala v rozporu s vodním zákonem, průtokoměr jen nefungoval správně, žalobkyně jej však provozovala v dobré víře, instalované měřidlo odpovídá právním předpisům, jednalo se o poruchu, žalobkyně měla za to, že vše funguje správně, byly činěny potřebné kroky k dodržení vodního zákona a řádně prováděna veškerá údržba, poruše nebylo objektivně možné předejít, systém měření byl nastaven správně, jediný nedostatek spočíval v poruše průtokoměru, skutková podstata přestupku nebyla naplněna, navíc průtokoměr měřil odběr vody, aniž by k odběru docházelo, jednalo se tudíž o opačnou situaci než chrání vodní zákon,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

žalobkyně nemohla odebrat více vody, než směla dle povolení. Taktéž shledala nesprávným posouzení společenské škodlivosti jednání; svou povinnost měřit množství vody plní, porušení povinnosti dle § 10 odst. 3 vodního zákona nespadá pod skutkovou podstatu přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) téhož zákona, jde o nepřipustnou analogii, nebyla též naplněna materiální stránka přestupku, smyslem a účelem vodního zákona je zamezit nadměrnému odebírání vody, k čemuž nedošlo, škoda nikomu nevznikla, nebyla naplněna formální ani materiální stránka přestupku. Nesprávný byl i postup při stanovení sankce; byla uložena sankce ve své horní hranici, přitom žalobkyně začala situaci řešit, pokuta by měla být minimálně snížena, žalobkyně je dceřinou společností zapsaného spolku, veškeré příjmy tak musí být investovány do činností a aktivit v širším veřejném zájmu, provozování lyžařského areálu je ve veřejném zájmu, bez umělého zasněžování by ale nebylo možné, udělení sankce v konečném důsledku postihne nepodnikatelské subjekty, těmito okolnostmi se správní orgány nezabývaly, relevantní není, kdo investoval více než 3 miliony Kč do rekonstrukce, byl tak namísto postup dle ustanovení § 125l vodního zákona, nikoliv udělení pokuty, žalobkyni by měly být přičítány též všechny kroky vedoucí k nápravě pochybení včetně investic, o problematičnosti celého měřicího systému nevěděla, vada průtokoměru na druhé straně areálu nemůže svědčit o vědomosti o problematice celého měřicího systému, předchozí řízení navíc dosud nebylo skončeno, jelikož se dosud vede soudní řízení. Pokud by napadené rozhodnutí bylo shledáno zákonným, mělo by se upustit od uložení pokuty, resp. by měla být snížena, pokuta byla uložena nesprávně ve smyslu § 41 z.o.p., proto i v nesprávné výši bez zohlednění okolností dle ustanovení § 37 z.o.p.; pokuta byla uložena v zjevně nepřiměřené výši, proto by měla být zrušena.

3. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Napadené rozhodnutí je zákonné, žalobní námitky byly vypořádány již v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nejednalo se o pouhou poruchu, nýbrž o nefunkčnost měřicího systému, která byla odstraněna až rekonstrukcí, nikoliv opravou, nevěrohodnost naměřených údajů byla způsobena chybným umístěním průtokoměru, údaje o množství odebraných vod nejsou věrohodné, stejně jako systém měření, což představuje porušení ustanovení § 10 odst. 1 vodního zákona, vzhledem ke specifickému účelu, tj. výroba umělého sněhu, by v případě poruchy nemohly být použity údaje z předchozího roku, pokuta nebyla uložena přímo obci ani subjektu s ní majetkově propojenému. Neměření objemu odebraných povrchových vod v množství stanoveném § 10 odst. 1 vodního zákona je společensky škodlivé, povinnost měřit objem povrchových vod slouží především coby kontrola plnění povinností, jež vyplývají z povolení k nakládání s vodami, bez měření vod nelze provádět kontrolu ani plnění základních účelů vodního zákona, údaje o množství vody jsou též poskytovány správci povodí pro účely vodní bilance, poskytování chybných údajů je též společensky škodlivé, byl naplněn formální i materiální znak přestupku, načítá-li průtokoměr hodnoty, ač k odběru nedochází, je měření neprůkazné; měření nebylo prováděno, jak je uvedeno v § 10 odst. 3 vodního zákona, tím však byla porušena povinnost dle § 10 odst. 1 vodního zákona, popis skutku ve výrokové části rozhodnutí je jasný a srozumitelný, přezkoumatelný a

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

srozumitelné je též odůvodnění, žalobkyni je vytýkáno porušení ustanovení § 10 odst. 1 vodního zákona, odkaz na ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona toliko konkretizuje skutek. Při určení druhu a výměry správního trestu bylo přihlédnuto ke kritériím dle § 37 z.o.p., měřit množství odebrané povrchové vody je základní povinností žalobkyně, neměření skutečného objemu vody znemožnilo regulaci povolení k odběru, přihlédnuto bylo k délce trvání přestupku i povaze činnosti žalobkyně; je-li jediným společníkem žalobkyně zapsaný spolek, nejde o polehčující okolnost, žalobkyně je samostatný subjekt generující zisk; práva a povinnosti vyplývající z povolení k nakládání s vodami přešly na žalobkyni, která je rovněž uživatelkou zařízení k odběru povrchových vod včetně průtokoměru, nemožnost úpravy čerpací stanice bez souhlasu a součinnosti vlastníka je irelevantní, povinnost měření tíží žalobkyni, je na ní, jak si upraví vzájemné vztahy s vlastníkem infrastruktury; rekonstrukce čerpací stanice není polehčující okolnost, jednalo se jen o běžnou údržbu zařízení, nebyly též splněny podmínky pro upuštění od uložení trestu dle § 125l odst. 1 vodního zákona, neboť náklady na rekonstrukci nesla obec Bílá, žalobkyně žádné náklady na odstranění porušení právní povinnosti nenesla; odpovědnost právnických osob je objektivní, žalobkyně si ale musela být problematiky měřicího systému vědoma, jelikož z neměření množství odebrané povrchové vody byla uznána vinnou již předchozím rozhodnutím prvostupňového orgánu, samotná podstata přestupku přitom byla stejná, předchozí rozhodnutí prvostupňového orgánu bylo pravomocné, odkaz na dřívější rozhodování nepředjímá závěry soudního řízení v jiné věci. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně neměla měřit v průběhu zimní sezóny 2018/2019 při provozu areálu sjezdovky Bílá – Jih (v období od zahájení provozu zasněžování dne 19. 11. 2018 do ukončení provozu zasněžování dne 25. 3. 2019) množství odebrané povrchové vody z vodního toku Bílá Ostravice v k.ú. obce Bílá, z odběrného místa v ř.km 1,35 způsobem dle Vyhlášky č. 20/2002 Sb., jak je uvedeno v § 10 odst. 3 vodního zákona, když neměla konkrétně zabezpečit, aby byl příslušný průtokoměr buď vybaven funkcí indikace nezaplněného potrubí nebo aby byl příslušný průtokoměr umístěn v potrubní trase tak, aby v něm byla zajištěna trvalá přítomnost měřeného média, aby bylo toto měřidlo trvale provozuschopné, čímž jakožto oprávněná, která má povolení k nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 1, resp. oprávněná, která nakládá s vodami na základě smluvního vztahu se subjekty povolení, měla porušit povinnost měřit množství vody, se kterou nakládá, stanovenou v ustanovení § 10 odst. 1 vodního zákona, tedy neměla měřit množství odebraných povrchových vod podle § 10 odst. 1 vodního zákona.
6. Ve dnech 17. 12. 2018, 2. 1. 2019, 1. 2. 2019, 28. 2. 2019, 13. 3. 2019 a 3. 4. 2019 byla u žalobkyně provedena kontrola prvostupňovým orgánem, předmětem kontroly byl odběr povrchových vod pro zasněžování lyžařského areálu na katastrálním území Bílá. V provozním deníku na Sjezdovce Bílá – JIH bylo mj. uvedeno: 24. 7. 2018 montáž vodoměru, 19. 11. 2018 zasněžování spuštěno, 23. 11. 2018 kontrola vodoměru zjištěn neustálý průtok bez čerpadel?, 21. 12. 2018 dovoz a montáž opraveného čerpadla z Aqua Industrial Olomouc, 2. 1. 2019 kontrola ČIŽP, vodoměr vykazuje průtok i ve vypnutém stavu, 31. 1. 2019 závada na eeprom, po konzultaci s Elis Plzeň nutno odeslat na opravu do výrobního závodu, 8. 2. 2019 demontáž vodoměru, příprava k odeslání Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

do Elis Plzeň, 26. 2. 2019 doručení vodoměru poštou na Bílou, 4. 3. 2019 montáž vodoměru, 25. 3. 2019 zkouška těsnosti potrubí. Podle kontroly provedené dne 2. 1. 2019 nedocházelo na Sjezdovce Bílá – JIH k zasněžování, přesto průtokoměr vykazoval v průběhu asi tří minut hodnoty, jako by probíhal odběr povrchových vod, při kontrole provedené dne 1. 2. 2019 průtokoměr stále vykazoval v průběhu asi dvou minut hodnoty, jako by probíhal odběr povrchových vod, při kontrole provedené dne 28. 2. 2019 bylo zjištěno, že vyhodnocovací jednotka byla demontována a zaslána k opravě, vlastní těleso průtokoměru demontováno nebylo, opravená vyhodnocovací jednotka byla žalobkyni doručena dne 25. 2. 2019, v době kontroly nebyla namontována, konstatováno, že v provozním deníku není uveden zápis o demontáži vyhodnocovací jednotky ani stav průtokoměru při demontáži vyhodnocovací jednotky, balík s vyhodnocovací jednotkou zasláný k opravě převzala pošta dne 12. 2. 2019, během kontroly provedené dne 13. 3. 2019 nedocházelo k zasněžování, průtokoměr nevykazoval odběr vody, při kontrole provedené dne 3. 4. 2019 průtokoměr znovu vykazoval průtok vody, dle žalobkyně je systém zřejmě v poruše, jelikož průtok není nulový, při poslední kontrole při vypnutém systému čerpání průtok nulový byl, měřič průtoku je nainstalován v jedné úrovni s filtrem a s výstupem do výtlaku, stálá přítomnost vody je zajištěna zpětnou klapkou, během kontroly žalobkyně zjistila, že úsek potrubí s měřičem průtoku je bez vody, na dvou větvích potrubí byly zjištěny dvě zpětné klapky, žalobkyně nesdělila, kdy a zda byla provedena kontrola jejich funkčnosti a zda je k dispozici jejich dokumentace. Z kontrol prvostupňový orgán zjistil, že systém odběru povrchových vod a systém měření množství odebraných vod pro sjezdovku JIH neposkytuje věrohodné údaje, systém měření odebraných vod vykazuje závažné nedostatky, došlo k porušení § 10 odst. 1 vodního zákona, nedostatky byly zjištěny při kontrolách ve dnech 2. 1. a 3. 4. 2019, příslušný vodoměr vykazoval průtok při vypnutém čerpání, o tom svědčily i poznámky v provozním deníku ze dne 23. 11. 2018 a 1. 2. 2019; prvostupňový orgán uzavřel, že neměřením množství odebrané povrchové vody v souladu s Vyhláškou č. 20/2002 Sb. došlo k porušení ustanovení § 10 odst. 1 vodního zákona, následně vznesl požadavek, aby byl systém měření odběrů povrchové vody uveden do řádného stavu a zpráva o tom byla podána do dne 30. 10. 2019. (Protokol o kontrole České inspekce životního prostředí ze dne 6. 9. 2019, č. j.: ČIŽP/49/2019/4014.)

7. Podle stavu ke dni 27. 6. 2019 byl v čerpací stanici Bílá – JIH průtokoměr umístěn v jedné rovině s filtry a výstupem do výtlaku, průtokoměr vyžadoval trvalé zaplavení měřící trubice snímače, nejsou-li měřící elektrody zaplaveny, může být falešně indikován průtok, stávající řešení zajišťuje trvalé zaplavení snímače zpětnou klapkou, která by měla udržet v potrubí vodu, i když nejsou čerpadla v provozu, každá zpětná klapka ale po čase začne propouštět, dojde k netěsnostem a vytékání kapaliny v opačném směru, stoprocentní funkci klapky nelze zajistit ani pravidelnou údržbou, průtokoměr je umístěn v jedné rovině s filtry, po čase tudíž dojde k vypuštění kapaliny a výše uvedenému stavu; nejlepší řešení problému by byla instalace průtokoměru do dolního sifonu (tj. pod úroveň filtrů a výstupu do výtlaku), takto doporučuje instalovat průtokoměr většina výrobců (stejně i výrobce tohoto průtokoměru) a uvádí to ve svých manuálech, navrhované řešení zajistí, aby kapalina zůstala uvnitř měřící trubice i po vyprázdnění přívodního potrubí od čerpadla i při vypuštění kapaliny z filtrů při jejich čištění (odborné posouzení vhodnosti stávajícího měření průtoku a návrh konstrukční

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

úpravy v čerpací stanici Bílá-JIH ze dne 22. 7. 2019 provedené společností FLOMAG, s. r. o.).

8. K protokolu o kontrole uplatnila žalobkyně dne 27. 9. 2019 námitky, následně dne 25. 10. 2019 oznámila, jaká opatření k nápravě přijala.
9. Dne 6. 11. 2019 bylo s žalobkyní zahájeno přestupkové řízení pro podezření ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) vodního zákona (oznámení o zahájení řízení o přestupku ze dne 21. 10. 2019, č. j.: ČIŽP/49/2019/10300, s doručenkou).
10. Dne 12. 12. 2019 se na žádost žalobkyně ve věci konalo jednání, jehož obsah je zachycen v protokolu z téhož dne, č. j.: ČIŽP/49/2019/12035.
11. Prvostupňový orgán vydal ve věci dne 27. 5. 2020 rozhodnutí (č. j.: ČIŽP/49/2020/2234), kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) vodního zákona, za což jí byla uložena pokuta ve výši 50 000 Kč. Součástí odůvodnění bylo též vypořádání námitek, jež žalobkyně uplatnila k protokolu o kontrole.
12. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně dne 15. 6. 2020 odvolání; odvolací námitky do značné míry korespondují s námitkami žalobními.
13. Dne 2. 9. 2020 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
 15. Soud ve věci rozhodl při jednání. V průběhu jednání účastníci setrvali na svých dosavadních vyjádřeních, žalovaný upozornil na nedávno vydaný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 1. 2023, č. j.: 10 A 10/2020 - 48, který se má týkat obdobné věci. V rámci konečných návrhů se žalobkyně domáhala zrušení napadeného rozhodnutí, příp. moderace sankce, žalovaný navrhl žalobu v celém rozsahu zamítnout.
 16. Podle ust. § 10 odst. 1 vodního zákona, ve znění účinném do 31. 1. 2021 *oprávněný, který má povolení k nakládání s vodami s výjimkou povolení podle § 8 odst. 1 písm. a) bodů 2 až 4 a § 8 odst. 1 písm. c) v celkovém množství alespoň 6 000 m³ vody v kalendářním roce nebo 500 m³ vody v kalendářním měsíci, ten, kdo má povolení k nakládání s vodami v tomto množství, které jsou přírodním léčivým zdrojem nebo zdrojem přírodních minerálních vod nebo které jsou vyhrazeným nerostem, nebo ten, kdo má povolení k nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. b) bodu 1 v množství překračujícím objem podle § 88b, je povinen měřit množství vody, se kterou nakládá, a předávat výsledky tohoto měření příslušnému správci povodí postupem podle § 22 odst. 2.*
 17. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) vodního zákona, ve znění účinném do 31. 1. 2021 *právnícká nebo podnikající fyzická osoba se jako oprávněný dopustí přestupku tím, že nezměří množství povrchových nebo podzemních vod podle § 10 odst. 1 nebo 2.*
 18. Podle ust. § 78 odst. 2 s.ř.s. *rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle*
- Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.

19. Jelikož od vydání napadeného rozhodnutí došlo ke změně právní úpravy relevantních ustanovení § 10 odst. 1 a § 125c odst. 1 písm. b) vodního zákona, soud s ohledem na závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 16. 11. 2016, č. j.: 5 As 104/2013 – 46, ověřil, zda je současná právní úprava pro žalobkyni příznivější, avšak s negativním výsledkem. Ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) vodního zákona bylo jen doplněno o další alternativní jednání a taktéž ustanovení § 10 odst. 1 téhož zákona rozšířilo dosavadní povinnost.
20. K žalobním bodům soud předně uvádí, že byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) vodního zákona. U přestupku žalobkyně je stanovena odpovědnost objektivní, zavinění není podstatné, porucha zařízení nezakládá možnost liberace, totéž platí o snaze zařízení opravit i o potřebě koordinace podstatných kroků s obcí Bílá. Liberační důvod obsažený v § 21 z.o.p. je stanoven jako výjimka z pravidla a podmínky pro jeho uplatnění jsou velmi přísné. Krom toho břemeno tvrzení i břemeno důkazní ke zproštění odpovědnosti tíží přestupce (srov. právní větu k rozsudku NSS ze dne 15. 10. 2021, č. j.: 10 Ads 356/2021 - 25). Žalobkyně zjevně nevynaložila veškeré úsilí, které po ní bylo možno požadovat, ani přes delší období chybného měření se dostatečně nepokoušela zjistit, zda chyba není v jiné části zařízení než průtokoměru (např. právě v netěsnosti klapky), stejně tak průtokoměr byl umístěn v jedné rovině s filtry a výstupem do výtlaku, což je dle odborného posouzení společností FLOMAG, s. r. o., v rozporu s doporučením výrobce průtokoměru; už uvedené skutečnosti aplikaci ustanovení § 21 z.o.p. vylučují. Z povinnosti měřit množství odebraných vod také vyplývá implicitně, ale zcela logicky, že odebrané vody musí být změřeny v souladu se skutečností, jsou-li měřeny chybně, nemůže být učiněn jiný závěr než porušení povinnosti dle § 10 odst. 1 vodního zákona žalobkyní; to platí i v případě, je-li reálný odběr vod nižší než naměřené hodnoty. Nefunkčnost zpětných klapky byla dlouhodobá, proto se skutečně jednalo o systémový problém, nikoliv o náhlou poruchu. Všechny znaky skutkové podstaty přestupku byly naplněny, námitka není důvodná.
21. Přisvědčit nelze ani porušení zásady nullum crimen sine lege. Jak uvedeno výše, z povinnosti měřit množství odebraných vod nezbytně vyplývá, aby tak bylo činěno správně a množství reálně odebraných vod odpovídalo naměřeným hodnotám. Žalobkyní naměřené hodnoty však reálnému stavu neodpovídaly, žalobkyně tudíž porušila svou povinnost stanovenou ustanovením § 10 odst. 1 vodního zákona. Ustanovení § 10 odst. 3 vodního zákona pak konkretizuje povinnost dle ustanovení § 10 odst. 1 vodního zákona odkazem na příslušnou vyhlášku, správní orgány navíc v popisu skutku dovodily jak porušení § 10 odst. 3, tak i § 10 odst. 1 vodního zákona. Žalobkyni tak bylo kladeno za vinu jednání obsažené v ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) vodního zákona, nikoliv jednání, jež by nemělo oporu v právní úpravě přestupku.
22. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí řádně zabýval též naplněním materiální stránky přestupku (na s. 5). Správně identifikoval, že chybným měřením odebraných vod byla ztížena možnost kontroly i evidence pro účely např. vodní bilance. Při naplnění formálních znaků přestupku bývá zpravidla naplněn i znak materiální, výjimkou jsou Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

případy nejnižší závažnosti, což minimálně s ohledem na délku protiprávního jednání není přiléhavé na nyní projednávanou věc. Nadměrné odebírání vody není jediným aspektem škodlivosti přestupku, i opačný problém (naměření většího množství odebrané vody oproti skutečnému stavu) zpravidla materiální stránku přestupku naplní. Naplnění formálních znaků přestupku sice automaticky neznamená naplnění jeho materiálních znaků, ale v žalobkynině osobě ani jednání nelze seznat takové zřetele hodné okolnosti, které by absenci materiálního znaku nasvědčovaly. Námitka rovněž není důvodná.

23. Ohledně sankce a jejího uložení soud nenalezl v mezích svého přezkumu vadu nezákonnosti. Předně není plně v souladu se skutečností, že žalobkyně začala situaci ihned řešit a vše napravila. Průběžně sice bylo přistoupeno k opravám průtokoměru, ale další možné potíže (včetně funkčnosti zpětných klapek) byly relevantně řešeny až po dlouhé době chybného měření. Konečné vyřešení situace pak bylo až reakcí na protokol o kontrole ze dne 6. 9. 2019, jímž bylo žalobkyni uloženo uvést systém měření do řádného stavu a podat o tom zprávu. Náhled na žalobkyni jako podnikající osobu je v pořádku, zvláště u tak rozsáhlé podnikatelské činnosti, jako představuje provoz lyžařského areálu, je-li jediným společníkem zapsaný spolek, nic to na uvedeném nemění, žalobkyně netvrdila a ani z ničeho nevyplývá, že by se činnost spolku ve veřejném zájmu bezprostředně relevantně projevovala v podnikání žalobkyně (např. výrazně zlevněným využíváním sjezdovek oproti tržním cenám apod.). Po žalobkyni též správní orgány nechtěly, aby vodu neodebírala, pouze jí vytýkaly chybné měření. Náhled na žalobkyni jako podnikatelský subjekt není protizákonným závěrem. Investice ve výši 3 mil. Kč byla hrazena z prostředků obce Bílá, což je zásadní skutečnost ve vztahu k možné aplikaci ustanovení § 125l odst. 1 vodního zákona, nápravná opatření v uvedené výši nehradila žalobkyně, proto by nebylo v souladu se zákonem ani racionální, aby bylo upuštěno od jejího potrestání, důvodem nemůže být ani převzetí odpovědnosti za závady průtokoměru, protože upuštěním od potrestání dle § 125l odst. 1 vodního zákona má být odstraněna tvrdost zákona, nenesla-li žalobkyně náklady na nápravu, k žádné tvrdosti nemohlo dojít. Nezákonný není ani závěr, že si žalobkyně musela být problematiky měřicího systému vědoma, neboť již byla nepravomocně shledána vinnou z obdobného přestupku. Žalovaný nekladal žalobkyni k tíži, že spáchala jiný přestupek, ale toliko vědomost o potenciálních potížích s měřícím zařízením, což dokládal vedením řízení pro obdobný přestupek, soud souhlasí, že podobná závada na obdobném zařízení byla způsobilá založit vědomost o možných potížích i na měřících zařízeních jiných. Žalobní body tudíž nebyly způsobilé zpochybnit zákonnost uložení sankce.
24. Soud nevyhověl ani návrhu žalobkyně na moderaci sankce. Snížení pokuty soudem je výjimečným opatřením prolamujícím princip neingerování do správního uvážení správního orgánu, které nedosahuje úrovně nezákonnosti; o výjimečnosti institutu svědčí dikce ustanovení § 78 odst. 2 s.ř.s. i judikatura NSS. K povaze moderace se vyslovil NSS např. ve druhé právní větě k rozsudku ze dne 19. 4. 2012, č. j.: 7 As 22/2012 – 23, publ. pod č. 2672/2012 Sb. NSS: „*Smyslem a účelem moderace (§ 78 odst. 2 s. ř. s.) není hledání „ideální“ výše sankce soudem místo správního orgánu, ale její korekce v případech, že by sankce, pohybující se nejen v zákonném rozmezí a odpovídající i všem zásadám pro její ukládání a zohledňující kritéria potřebná pro její individualizaci, zjevně neodpovídala zohlednitelné představě o adekvátnosti a spravedlnosti sankce. V případě sankcí z obecných hledisek méně závažných (zde pokuty ve výši 10 000 Kč) proto bude moderace* Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

sankce zpravidla vzácnější než v případě sankcí výrazných.“ Soud ve výměře sankce zjevnou nepřiměřenost nenalezl. Je pravdou, že žalobkyně průtok vody měřila a při zjištěných potížích se do jisté míry snažila zjednat nápravu, přesto jí byla uložena pokuta na samé horní hranici zákonného rozpětí. Nicméně, k moderaci sankce může soud přistoupit pouze při zjevné nepřiměřenosti, podmínka zjevnosti splněna nebyla, a to s ohledem na některé přitěžující okolnosti (elementárnost porušené povinnosti či delší doba trvání páčání přestupku) i relativně nižší výši sankce 50 000 Kč ve srovnání s pokutami v řádech statisíců, ba milionů u některých jiných přestupků. Ohledně formulace výroku vycházel soud z toho, že zamítavým výrokem není vyhověno jak návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí, tak návrhu na moderaci sankce. K této otázce se taktéž vyslovil NSS, jenž v právní větě k rozsudku ze dne 20. 10. 2014, č. j.: 8 As 34/2013 – 38, publ. pod č. 3172/2015 Sb. NSS, dovodil: „Rozhoduje-li správní soud o žalobě proti rozhodnutí dle § 65 s. ř. s. spojené s návrhem na moderaci (§ 65 odst. 3 s. ř. s.) a neshledá žalobu důvodnou a současně výši trestu zjevně nepřiměřenou (§ 78 odst. 2 s. ř. s.), zamítne žalobu jediným výrokem „žaloba se zamítá“. Je však povinen se s každým návrhem obsaženým v žalobním petitu vypořádat v odůvodnění svého rozsudku.“ V souladu s předestřeným judikátem postupoval i městský soud v této věci.

25. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. února 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.